

Resolució 1081/2021, de 3 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1013/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Calella

Informació reclamada: Incidència del servei d'abastament d'aigua potable.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: El dret d'accés a la informació pública es projecta sobre la informació realment existent en poder de l'Administració amb independència de si jurídicament caldria o no que en tingués més. Així s'ha de deduir de la definició feta del concepte d'informació pública per l'article 2.b LTAIPBG. En aquest cas, l'Ajuntament ha posat inequívocament de manifest que només disposa de la informació sol·licitada a partir del 2017, i és aquesta la que ha posat a disposició de la persona reclamant; malgrat la regidora reclamant insisteixi en voler obtenir-la també dels anys anteriors, si l'Ajuntament no la conserva aquesta pretensió és impossible de satisfer. De fet, la resposta municipal proporciona a la persona reclamant dues informacions que li poden ser útils als efectes de l'exercici de les seves funcions de control de govern municipal: per una banda, les incidències en el servei d'abastament d'aigua, amb indicació de les seves causes; i saber que l'Ajuntament no conserva aquesta informació per als anys anteriors a 2017, per l'altra.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes municipals. Servei d'abastament d'aigua. Incidències. Reclamació contra lliurament parcial. Informació existent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'11 de novembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1013/2021, presentada per una regidora contra l'Ajuntament de Calella, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 d'octubre de 2021 la regidora reclamant demana a l'Ajuntament de Calella el nombre d'incidències i les causes en el servei d'aprovisionament d'aigua al municipi en els últims 10 anys.
3. El 8 de novembre de 2021 l'Ajuntament de Calella contesta la sol·licitud facilitant el nombre d'incidència a partir del 2017, perquè seria l'any al qual es remunta actualment l'històric d'incidències, de manera que l'Ajuntament no en disposa d'anys anterior. També fa referència a les seves principals causes.

4. La Reclamació presentada l'11 de novembre de 2021 fa les següents consideracions: “Per tal d'observar l'històric del nombre d'incidències i les causes en el servei d'aigua potable, vam demanar les dades dels 10 últims anys. Ens han respost que només tenen les dades des del 2017. No entenem com l'Ajuntament de Calella no té les dades dels 10 últims anys del servei i no pot remuntar-se més enllà del 2017. Entenem que és responsabilitat del consistori tenir aquestes dades i fer-les consultables, i com a grup municipal de la CUP Calella insistim en que necessitem veure l'històric dels 10 últims anys”.
5. El 16 de novembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Calella i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 16 de novembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. El 16 de novembre de 2021 la GAIP rep l'informe municipal, que demana el tancament de l'expedient perquè considera que ja ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada sobre l'històric d'avaries del sistema de subministrament d'aigua, que només es remunta al 2017, de manera que l'Ajuntament no té informació d'anys anteriors, ni té l'obligació de tenir-ne.
8. El 23 de novembre de 2021 la GAIP trasllada l'informe municipal a la regidora reclamant, tot indicant que si no argumenta el contrari en el termini de 5 dies es procediria a finalitzar la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i

concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Nogensmenys, també cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de

transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Procedeix, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.

En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Dret d'accés a la informació existent

La regidora reclamant demana el nombre d'incidències i les causes en el servei d'aprovisionament d'aigua al municipi en els últims 10 anys, i l'Ajuntament de Calella contesta que només li pot facilitar aquesta informació per a partir de 2017, perquè no conserva l'anterior. L'objecte de la Reclamació és obtenir la informació per al període de 10 anys sol·licitat, pretensió a la qual l'Ajuntament contesta que només la té per a partir de 2017 i que no té obligació de conservar-la més temps.

El dret d'accés a la informació pública es projecta sobre la informació realment existent en poder de l'Administració amb independència de si jurídicament caldria o no que en tingués

més. Així s'ha de deduir de la definició feta del concepte d'informació pública per l'article 2.b LTAIPBG. En aquest cas, l'Ajuntament ha posat inequívocament de manifest que només disposa de la informació sol·licitada a partir del 2017, i és aquesta la que ha posat a disposició de la persona reclamant; malgrat la regidora reclamant insisteixi en voler obtenir-la també dels anys anteriors, si l'Ajuntament no la conserva aquesta pretensió és impossible de satisfer. De fet, la resposta municipal proporciona a la persona reclamant dues informacions que li poden ser útils als efectes de l'exercici de les seves funcions de control de govern municipal: per una banda, les incidències en el servei d'abastament d'aigua, amb indicació de les seves causes; i saber que l'Ajuntament no conserva aquesta informació per als anys anteriors a 2017, per l'altra.

En conseqüència, és procedent desestimar la Reclamació, perquè quan es presenta l'Ajuntament ja havia facilitat a la regidora reclamant la informació sol·licitada realment existent en poder municipal.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2021, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 1013/2021, perquè quan es presenta l'Ajuntament ja havia facilitat a la regidora reclamant la informació sol·licitada realment existent en poder municipal i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.